

มาตรการป้องกันการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมาย
เกี่ยวกับป่าโยมณา

องค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง
อำเภอศรีรัตน จังหวัดศรีสะเกษ

สำนักปลัด (งานแผนนโยบายและแผน)

<http://www.sapung.go.th/>

โทร.๐๔๕-๖๗๗๔๖๐

โทรสาร.๐๔๕-๖๗๗๔๖๐

มาตรการป้องกันการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมาย เกี่ยวกับป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะ

1. ที่มาและความสำคัญ

การติดตั้งป้ายโฆษณาเป็นสิ่งที่พบเห็นได้อย่างทั่วไปแทบทุกพื้นที่ของประเทศไทย โดยเฉพาะในเขตเมืองสำคัญ ๆ เช่น กรุงเทพมหานคร นนทบุรี เป็นต้น ซึ่งป้ายโฆษณาเหล่านี้จะพบเห็นได้ทั้งในส่วนในพื้นที่เอกชน คือ ติดตั้งตามอาคารพาณิชย์ ตลาดพาณิชยกรรม บ้านเรือน หรือแม้แต่ในพื้นที่บนทางสาธารณะ เช่นบาทวิถี ริมถนน เกาะกลางถนน ซึ่งเป็นบริเวณที่กฎหมายห้ามมิให้มีการติดตั้งป้ายโฆษณาทุกประเภท ดังปรากฏเป็นข้อห้ามในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติการจราจรทางบก พ.ศ. 2522 รวมทั้ง การออกกฎกระทรวง ประกาศ และข้อบัญญัติต่าง ๆ ที่ออกตามพระราชบัญญัติเหล่านั้น ถึงแม้จะมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการกำกับ ควบคุมดูแลหลายหน่วยงานตามแต่ละพื้นที่ แต่ปัญหาการติดตั้งป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะก็ยังคงปรากฏอยู่ทั่วไปป้ายโฆษณาที่พบเห็นนั้น นอกจากจะทําให้บ้านเมืองดูไม่สะอาดและขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อยแล้ว ยังส่งผลกระทบต่อหลากหลายตามมา อาทิ ทําให้ประชาชนที่สัญจรในบริเวณนั้นได้รับอันตรายหรือสูญเสียต่อการได้รับอันตรายอันเกิดจากป้ายที่ไม่ได้มาตรฐาน ขาดความมั่นคงแข็งแรง หรือติดตั้งรูก้าวออกมานอกแนวรั้วของอาคาร กีดขวางทางเดิน บดบังทัศนวิสัยในการขับขี่ การเดินเท้าของประชาชนบนบาทวิถีหรือแม้แต่การติดตั้งป้ายโฆษณาที่มีความเข้มของแสงสูงเกินมาตรฐานหรือเป็นพาเคิลอนไหว ซึ่งทําให้รบกวนสมาธิต่อผู้ขับขี่ก่อให้เกิดความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุได้จากข้อเท็จจริงดังกล่าวมานั้น ประเด็นสำคัญของปัญหาในเรื่องการติดตั้งป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะ คือ เรื่องการบังคับใช้กฎหมาย เนื่องจากการติดตั้งป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะเป็นเรื่องที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นข้อห้ามไว้อย่างชัดเจน ซึ่งผู้ที่ฝ่าฝืนถือว่ากระทำความผิดกฎหมาย หากแต่ยังไม่มี การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ดังนั้น เพื่อให้มีการป้องกันการทุจริตเกี่ยวกับการติดตั้งป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะและการละเว้นการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงเห็นควรเสนอมาตรการป้องกันการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะ เพื่อปรับปรุง

การปฏิบัติราชการ หรือวางแผนงานโครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อป้องกันหรือปราบปรามการทุจริต การกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม การจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชนอย่างเข้มงวด และเสนอแนะให้มีการปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ หรือมาตรการใดที่เป็นช่องทางให้มีการทุจริต หรือประพฤติมิชอบ หรือเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีต่อราชการได้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา 32 รวมทั้ง หากสามารถจัดการหรือป้องกันปัญหาป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะได้นอกจากบ้านเมืองจะเป็นระเบียบเรียบร้อยปลอดภัยจากอันตราย ลดการทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องได้แล้ว ยังส่งผลให้ประชาชนหรือนานาชาติรับรู้ถึงความจริงจังในการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่รัฐซึ่งอาจส่งผลให้ประเทศไทยได้รับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index: CPI) ที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์1. เพื่อป้องกันการทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐเกี่ยวกับการติดตั้งป้ายโฆษณา

2. เพื่อให้เจ้าหน้าที่รัฐบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง

3. เพื่อสร้างค่านิยมให้ภาคเอกชนและประชาชนปฏิบัติตามกฎหมาย

3. ข้อเท็จจริง

3.1 ความหมาย

3.1.1 ป้ายโฆษณา

จากการศึกษาพบว่า ปัจจุบันยังไม่มีกรให้นิยามของค ว่า “ป้ายโฆษณา”

ในพระราชบัญญัติหรือกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง หากแต่มีการนิยามเฉพาะค ว่า “ป้าย” ในพระราชบัญญัติควบคุม

อาคาร พ.ศ. 2522 ตามความในมาตรา 4 (3) ป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้าย (ก) ที่ติดหรือตั้งไว้เหนือที่สาธารณะและมีขนาดเกินหนึ่งตารางเมตร หรือมีน้ำหนักรวมทั้งโครงสร้างเกินสิบกิโลกรัม (ข) ที่ติดหรือตั้งไว้ในระยะห่างจากที่สาธารณะซึ่งเมื่อวัดในทางราบแล้วระยะห่างจากที่สาธารณะมีน้อยกว่าความสูงของป้ายนั้นเมื่อวัดจากพื้นดิน และมีขนาดหรือมีน้ำหนักเกินกว่าที่กำหนดในกฎกระทรวงอย่างไรก็ตาม มีการนิยามคำว่า “ป้ายโฆษณา” ไว้ในเทศบัญญัติเทศบาลเมืองชัยภูมิเรื่อง การควบคุมการติดตั้งป้ายโฆษณา พ.ศ. 2556 ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะท้องถิ่น โดยให้นิยามไว้ว่าป้ายโฆษณา หมายถึง สิ่งที่ติดหรือตั้งไว้เหนือที่สาธารณะหรือติดหรือตั้งไว้ในระยะห่างจากที่สาธารณะ ซึ่งมีลักษณะเป็นแผ่นป้าย แผ่นผ้า หรือใบปลิว ป้ายแสดงชื่อ ยี่ห้อ หรือเครื่องหมายที่ใช้ในการประกอบการค้า หรือประกอบกิจการอื่นเพื่อหารายได้หรือโฆษณาการค้าหรือกิจการอื่นเพื่อหารายได้ไม่ว่าจะได้แสดงหรือโฆษณาไว้ที่วัตถุใด ๆ ด้วยอักษรภาพหรือเครื่องหมายที่เขียนแกะสลักจารึกหรือทาสีให้ปรากฏด้วยวิธีอื่นใด ป้ายที่ทาสีจากเครื่องพิมพ์แบบฉีดหมึก (ink jet printer) ป้ายโฆษณาประเภทไตรวิชชั่นป้ายโฆษณาดิจิทัล หรือ Digital Signage หรือป้ายโฆษณาจอ LED หรือป้ายโฆษณาจอ LCD และให้หมายความรวมถึงป้ายโฆษณาหาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัครรับเลือกตั้งทุกประเภท

3.1.2 ทางสาธารณะ

ในการศึกษาและขอบเขตของร่างมาตรการฯ นี้ ทางสาธารณะ หมายถึง ทางหรือถนนซึ่งจัดไว้เพื่อประโยชน์ในการจราจรสาธารณะทางบก ไม่ว่าในระดับพื้นดิน ใต้หรือเหนือพื้นดิน หรือใต้หรือเหนือสิ่งสำหรับประโยชน์อย่างอื่น ที่ดิน พืช พันธุ์ไม้ทุกชนิด สะพาน สะพานลอยคนเดินข้าม ท่อหรือรางระบายน้ำ ำอุโมงค์ ร่องน้ำ ำก ำแพงกันดิน เขื่อน รั้ว หลักรั้ว ราวสะพาน หลักระยะป้ายจราจร เครื่องหมายจราจร เครื่องหมายสัญญาณ เครื่องสัญญาณไฟฟ้า เครื่องแสดงสัญญาณที่จอดรถ ที่พักรถโดยสาร ที่พักรถทางเกาะกลางบนถนน และหมายความรวมถึงทางเท้า และไหล่ทาง

3.2 เรื่องร้องเรียนการทุจริตเกี่ยวกับป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะข้อมูลการกล่าวหาเรื่องเรียนที่เกี่ยวกับการติดตั้งป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะจาก ส. นักบริหารงานกลาง ส. นักงาน ป.ป.ช.2พบว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติการณ์การทุจริตในหลากหลายลักษณะ ทั้งการเลือกปฏิบัติในการอนุมัติ/อนุญาตในการติดตั้งป้ายโฆษณา เลือกปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย เอื้อประโยชน์ให้กับภาคเอกชน และการจัดทาป้ายเพื่อประโยชน์แก่ตนเอง โดยมีรายละเอียดพฤติการณ์ ดังนี้3.2.1. เจ้าหน้าที่ของรัฐเลือกปฏิบัติในการอนุมัติ/อนุญาตในการติดตั้งป้ายโฆษณาเช่น-กรณีการออกใบอนุญาตให้ก่อสร้างป้ายโฆษณา LED โดยไม่ได้รับความยินยอมจากที่ดินข้างเคียง-กรณีผู้บริหารท้องถิ่นและพนักงานส่วนท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ โดยเอื้อประโยชน์ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นติดตั้งป้ายโฆษณาหาเสียงในสถานที่ที่ไม่อนุญาตให้ติดตั้งในพื้นที่3.2.2. เจ้าหน้าที่ของรัฐเลือกปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายเช่น-กรณีการกีดกันแก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งบางรายในกรณีที่ไม่มีรถโฆษณาหาเสียงในเวลาที่กำหนด แต่ละวันไม่ด าเนินการใด ๆ กับผู้สมัครรายอื่น-กรณีละเว้นไม่ด าเนินการใด ๆ กับบริษัทเอกชนที่จัดตั้งป้ายโฆษณาบนทางเท้าโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือกรณีละเว้นไม่ด าเนินการใด ๆ กับผู้ที่ปิดแผ่นป้ายโฆษณาหาเสียงบริเวณที่เป็นทรัพย์สินของทางราชการ -กรณีปล่อยปละละเลยให้มีการก่อสร้างป้ายโฆษณาทั้งที่มีการเพิกถอนใบอนุญาตแล้ว3.2.3. เจ้าหน้าที่ของรัฐเอื้อประโยชน์ให้กับภาคเอกชน และ/หรือเรียกรับผลประโยชน์จากภาคเอกชน เช่น-กรณีการอนุญาตให้เอกชนทำการก่อสร้างป้ายโฆษณาในสถานที่ราชการ และเรียกเก็บเงินผลประโยชน์จากเอกชนโดยไม่นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน-กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ด าเนินการแก้ไขการติดตั้งป้ายบนทางเดินสาธารณะ ซึ่งมีลักษณะเป็นการขัดขวางทางเดินเท้า อนุญาตให้ติดตั้งป้ายโฆษณาเป็นการเอื้อประโยชน์แก่เอกชน และได้รับผลตอบแทนจากการติดตั้งป้ายโฆษณาดังกล่าว-กรณีหน่วยงานเจ้าของพื้นที่นำพื้นที่ที่อยู่ในความดูแลไปให้เอกชนเช่าและทา การก่อสร้างป้ายโฆษณาโดยฝ่าฝืนกฎหมาย เอื้อประโยชน์ให้ผู้เช่าเพียงบางราย และละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ควบคุมดูแลให้ผู้เช่าปฏิบัติให้ถูกต้องตามสัญญาเช่า เช่น การเช่าช่วง แต่ไม่มีการด าเนินการใด ๆ อันมีเจตนาเอื้อประโยชน์แก่เอกชน-กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐข่มขู่เรียกเก็บเงินจากผู้ประกอบการเอกชน ที่ประกอบกิจการผลิตและติดตั้งป้ายโฆษณาบริเวณข้างถนนพื้นที่เขตประเวศ โดยอ้างว่าเป็นค่าปรับในข้อหาติดป้ายในที่สาธารณะ โดยให้โอนเงินเข้าบัญชีของตน และมีการเรียกร้องเพิ่มจำนวนเงินขึ้นในเดือนต่อมาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งไม่มีใบเสร็จรับเงินแต่อย่างใด

3.2 เรื่องร้องเรียนการทุจริตเกี่ยวกับป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะข้อมูลการกล่าวหาเรื่องเรียนที่เกี่ยวข้องกับการติดตั้งป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะจากส. นกบริหารงานกลาง ส. นกงาน ป.ป.ช.2พบว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติการณ์การทุจริตในหลากหลายลักษณะ ทั้งการเลือกปฏิบัติในการอนุมัติ/อนุญาตในการติดตั้งป้ายโฆษณา เลือกปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย เอื้อประโยชน์ให้กับภาคเอกชน และการจัดท. ป้ายเพื่อประโยชน์แก่ตนเอง โดยมีรายละเอียดพฤติการณ์ ดังนี้

3.2.1. เจ้าหน้าที่ของรัฐเลือกปฏิบัติในการอนุมัติ/อนุญาตในการติดตั้งป้ายโฆษณาเช่น-กรณีการออกใบอนุญาตให้ก่อสร้างป้ายโฆษณา LED โดยไม่ได้รับความยินยอมจากที่ดินข้างเคียง-กรณีผู้บริหารท้องถิ่นและพนักงานส่วนท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ โดยเอื้อประโยชน์ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นติดตั้งป้ายโฆษณาหาเสียงในสถานที่ที่ไม่อนุญาตให้ติดตั้งในพื้นที่

3.2.2. เจ้าหน้าที่ของรัฐเลือกปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายเช่น-กรณีการกั้นกัณฑ์ดำเนินคดีกับผู้สมัครรับเลือกตั้งบางรายในกรณีที่ไม่รื้อถอนป้ายโฆษณาหาเสียงในเวลาที่กำหนด แต่ละวันไม่ดำเนินการใด ๆ กับผู้สมัครรายอื่น-กรณีละเว้นไม่ด. าเนินการใด ๆ กับบริษัทเอกชนที่จัดตั้งป้ายโฆษณาบนทางเท้าโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือกรณีละเว้นไม่ด. าเนินการใด ๆ กับผู้ที่ปิดแผ่นป้ายโฆษณาหาเสียงบริเวณที่เป็นทรัพย์สินของทางราชการ -กรณีปล่อยปละละเลยให้มีการก่อสร้างป้ายโฆษณาทั้งที่มีการเพิกถอนใบอนุญาตแล้ว

3.2.3. เจ้าหน้าที่ของรัฐเอื้อประโยชน์ให้กับภาคเอกชน และ/หรือเรียกรับผลประโยชน์จากภาคเอกชน เช่น-กรณีการอนุญาตให้เอกชนทำการก่อสร้างป้ายโฆษณาในสถานที่ราชการ และเรียกเก็บเงินผลประโยชน์จากเอกชนโดยไม่. าส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน-กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ดำเนินการแก้ไขการติดตั้งป้ายบนทางเดินสาธารณะ ซึ่งมีลักษณะเป็นการขัดขวางทางเดินเท้า อนุญาตให้ติดตั้งป้ายโฆษณาเป็นการเอื้อประโยชน์แก่เอกชน และได้รับผลตอบแทนจากการติดตั้งป้ายโฆษณาดังกล่าว-กรณีหน่วยงานเจ้าของพื้นที่นำพื้นที่ที่อยู่ในความดูแลไปให้เอกชนเช่าและทำการก่อสร้างป้ายโฆษณาโดยฝ่าฝืนกฎหมาย เอื้อประโยชน์ให้ผู้เช่าเพียงบางราย และละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ควบคุมดูแลให้ผู้เช่าปฏิบัติให้ถูกต้องตามสัญญาเช่า เช่น การเช่าช่วง แต่ไม่มีการดำเนินการใด ๆ อันมีเจตนาเอื้อประโยชน์แก่เอกชน-กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐข่มขู่เรียกรับเงินจากผู้ประกอบการเอกชน ที่ประกอบกิจการผลิตและติดตั้งป้ายโฆษณาบริเวณข้างถนนพื้นที่เขตประเวศ โดยอ้างว่าเป็นค่าปรับในข้อหาติดป้ายในที่สาธารณะ โดยให้โอนเงินเข้าบัญชีของตน และมีการเรียกร้องเพิ่มจ. านวนเงินขึ้นในเดือนต่อมาอย่างต่อเนื่องรวมทั้งไม่มีใบเสร็จรับเงินแต่อย่างใด

3.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องปัญหาป้ายโฆษณาที่ปรากฏอยู่ทั่วไป มีผู้ได้ท. การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าวในมิติทางกฎหมายในการควบคุมและจัดการ คือ ฉัตรศิรัช ลาภวิวงศ์ได้ท. การศึกษา เรื่อง “ปัญหาทางกฎหมายในการควบคุมและจัดการป้ายโฆษณา” ผลการศึกษาพบว่า บทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับป้ายโฆษณาทั้งหมดในปัจจุบัน โดยเฉพาะกฎกระทรวงว่าด้วยการควบคุมป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นส. หรับติดหรือตั้งป้ายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร พ.ศ. 2558 ยังไม่สามารถควบคุมและจัดการกับการติดตั้งป้ายโฆษณาประเภทที่ไม่ใช่อาคารตามกฎหมายได้อย่างเหมาะสม ส่งผลให้เกิดปัญหาตามมาอีกหลายประการซึ่งได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับความหมายและประเภทของป้ายโฆษณา ปัญหาด้านเนื้อหาและการบังคับใช้กฎหมาย ปัญหาด้านการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการ กักดูแล ปัญหาในเรื่องของบทก. หนดโทษที่มีอัตราโทษไม่เหมาะสม ปัญหาด้านวิธีการโฆษณาที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อผู้บริโภค ปัญหาด้านการก. หนดอัตราภาษีป้าย รวมไปถึงปัญหาด้านการคุ้มครองธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอีกด้วย ดังนั้น เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมและจัดการป้ายโฆษณามีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้วิจัยจึงเสนอแนะให้สมควรต้องมีการปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยเริ่มตั้งแต่การเพิ่มนิยามความหมายของค. ว่า “ป้าย” ไว้ในกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้กฎหมายสามารถควบคุมและจัดการป้ายโฆษณาได้ทุกขนาดและทุกประเภท ด้านเนื้อหาของกฎหมายก็สมควรที่จะต้องมีกรก. หนดค่าความสว่างไว้เป็นมาตรฐานส. หรับควบคุมแสงสว่างจากป้ายโฆษณาไม่ให้ก่อความเดือดร้อนร. าคาญ หรือความเสียหายต่อชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน โดยการน. าหลักเกณฑ์ทางกฎหมายของต่างประเทศมาประยุกต์ใช้เพื่อปรับปรุงกฎหมายของประเทศไทย ซึ่งจะเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคให้ได้รับความปลอดภัยจากการโฆษณาโดยป้ายโฆษณาได้อีกด้วย นอกจากนี้ ควรมีการร่วมมือกันระหว่างรัฐและเอกชนจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมาเพื่อ

ควบคุมและจัดการป้ายโฆษณาไว้เป็นการเฉพาะ โดยกำหนดอำนาจและหน้าที่ให้สามารถกำกับดูแลธุรกิจป้ายโฆษณาได้ เพื่อเป็นการลดปัญหาการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่โดยมิชอบ และป้องกันปัญหาทางด้านมลทัศนหรือบดบังทัศนียภาพตาม ธรรมชาติและสถาปัตยกรรมที่มีคุณค่าของท้องถิ่นนั้นๆ และเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทั้งประชาชน ผู้ประกอบการและหน่วยงานของรัฐต่อไป 4. ข้อกฎหมาย 94.1 พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบ เรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 4.2 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 4.3 พระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2549 4.4 พระราชบัญญัติการทาง พิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2550 4.5 พระราชบัญญัติการจราจรทางบก พ.ศ. 2522 4.6 พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔

4.7 กฎกระทรวง (พ.ศ. 2535) ออกตามความในพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย ของบ้านเมือง พ.ศ. 2535

4.8 กฎกระทรวงว่าด้วยการควบคุมป้ายหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นส ำหรับติดตั้งป้ายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร พ.ศ. 2558 4.9 กรณีตัวอย่าง ข้อบัญญัติท้องถิ่น

4.9.1 ประกาศกรุงเทพมหานคร เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการติดตั้งป้ายโฆษณาในที่สาธารณะ

4.9.2 เทศบัญญัติเทศบาลเมืองชัยภูมิ เรื่อง การควบคุมการติดตั้งป้ายโฆษณา พ.ศ. 2556

4.10 คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๔/๒๕๕๘ เรื่อง มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายที่ คุ่มครองประโยชน์สาธารณะและประชาชนโดยส่วนรวม

5. ข้อพิจารณาจากข้อเท็จจริงเชิงประจักษ์และข้อมูลการกล่าวหา ร้องเรียนที่เกี่ยวข้องการติดตั้งป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะ รวมถึงข้อกฎหมายต่าง ๆ สามารถสรุปประเด็นข้อพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการติดตั้งป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะได้ ดังนี้

5.1 การบังคับใช้กฎหมายการติดตั้งป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะนั้น มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายฉบับซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์ ข้อปฏิบัติและข้อห้ามไว้อย่างชัดเจน แต่ปัญหาที่เกิดขึ้น คือ ยังไม่มีการปฏิบัติตามกฎหมายและไม่บังคับใช้กฎหมายอย่าง เคร่งครัด ส่งผลให้มีการลักลอบติดตั้งป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะหลายพื้นที่ ซึ่งก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย ใน ชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน รวมถึงความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมืองและเป็นภาพสะท้อนถึงความศักดิ์สิทธิ์ และการเคารพต่อกฎหมายบ้านเมืองในภาพรวม ดังนั้น จึงควรกำหนดมาตรฐานในการบังคับใช้กฎหมายในแต่ละพื้นที่ให้มี ความเท่าเทียมกัน และวางมาตรการในการตรวจสอบเจ้าหน้าที่รัฐซึ่งก ำกับดูแลการติดตั้งป้ายโฆษณาไม่ให้ละเลยหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่

5.2 ปัญหาเจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตเรียกรับผลประโยชน์ปัญหาที่เจ้าหน้าที่ของรัฐทุจริตเรียกรับผลประโยชน์จากการติดตั้งป้าย โฆษณาบนทางสาธารณะเป็นประเด็นสืบเนื่องจากข้อเท็จจริง ข้อกล่าวหา ร้องเรียน และข้อเท็จจริงจากสื่อมวลชนที่พบว่า มี การปล่อยปละละเลยให้เอกชนติดตั้งป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะ อันเกิดจากการที่เจ้าหน้าที่รัฐเรียกรับผลประโยชน์ หรือ เลือกปฏิบัติเพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่เอกชนบางราย รวมไปถึงการที่เจ้าหน้าที่รัฐท ำการปรับ ผู้ที่กระทำความผิดแต่ไม่เ ้าเงินเข้าสู่รัฐเต็มจ ำนวน ซึ่งปัญหาเหล่านี้เป็นผลสืบเนื่องจากการไม่บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด จนเป็นช่องทางที่ ก่อให้เกิดการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ดังนั้น จึงควรเพิ่มบทลงโทษทางวินัยส ำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีหน้าที่รับผิดชอบที่ละ เว้นการปฏิบัติหน้าที่ในการควบคุมดูแลป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะ

5.3 ความชัดเจนของเนื้อหาในกฎหมายกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการติดตั้งป้ายโฆษณา มีข้อก ำหนดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ข้อ ปฏิบัติและข้อห้ามไว้อย่างครบถ้วน แต่ทว่ายังมีประเด็นที่ควรเพิ่มเติมให้มีความชัดเจน ดังนี้ (1) นิยามความหมายของค ำว่า “ป้ายโฆษณา” ยังไม่มีการระบุอย่างชัดเจนว่าป้ายโฆษณาหมายถึงสิ่งใด ครอบคลุมถึงป้ายประเภทใดบ้าง หากแต่มีการก ำหนดนิยามค ำว่า “ป้าย” ไว้เฉพาะในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ซึ่งเป็นป้ายขนาดใหญ่ มีขนาดเกินหนึ่ง ตารางเมตร หรือมีน ้ำหนักรวมทั้งโครงสร้างเกินสิบกิโลกรัมเท่านั้น จึงทำให้ไม่ครอบคลุมไปถึงป้ายโฆษณาหรือใบปลิวที่มี ขนาดเล็ก ๆ ซึ่งพบบ่อยในที่สาธารณะจำนวนมาก ดังนั้น จึงควรมีการก ำหนดนิยามของป้ายโฆษณาในกฎหมายให้ชัดเจน เพื่อใช้เป็นมาตรฐานกลางในการก ำกับดูแลป้ายโฆษณาทุกประเภทและมีความเข้มงวดในทุกพื้นที่เท่าเทียมกัน

-8-(2) ความเข้มของแสงที่ใช้ในป้ายโฆษณาซึ่งกำหนดไว้ในกฎกระทรวง ว่าด้วยการควบคุมป้ายหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร พ.ศ. 2558 ข้อ 17

10. ซึ่งยังไม่ได้มีการกำหนดมาตรฐานความเข้มของแสงไว้อย่างชัดเจน อีกทั้ง จากข้อเท็จจริงในปัจจุบันป้ายที่มีแสงสว่างในตัวเองยังเป็นระบบแสงที่ไม่ได้ปรับความเข้มของแสงตามความสว่างจากแสงธรรมชาติ ทำให้ในเวลากลางคืน ป้ายโฆษณาดังกล่าวจะสว่างจ้ากว่าในเวลากลางวัน ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการขับขี่ยานพาหนะ ดังนั้น จึงควรปรับปรุงกฎหมายโดยกำหนดค่ามาตรฐานความเข้มของแสงในป้ายโฆษณาที่จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชุมชนใกล้เคียงหรือผู้ขับขี่ยานพาหนะ และกำหนดให้ป้ายโฆษณาที่มีแสงสว่างในตัวเองมีระบบการปรับแสงสว่างอัตโนมัติ เพื่อลดโอกาสเกิดอันตรายหรือเป็นอุปสรรคต่อผู้พบเห็น

5.4 ผลประโยชน์ทางธุรกิจของเจ้าของป้ายโฆษณาผิดกฎหมายมีสูงกว่าเมื่อเทียบกับบทกำหนดโทษที่จะได้รับจากกฎหมายที่เกี่ยวข้อง มีข้อพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ซึ่งเจ้าของป้ายหรือสินค้าที่ปรากฏตามโฆษณาได้รับจากการติดตั้งป้ายโฆษณาเป็นมูลค่าที่สูงหากเปรียบเทียบกับค่าใช้จ่ายและระยะเวลาที่ผู้ขออนุญาตต้องดำเนินการ (ค่าธรรมเนียมในการขออนุญาตฉบับละ 200 บาท¹¹) และค่าเช่าพื้นที่ในการโฆษณาเช่น ค่าเช่าป้ายโฆษณาLED บริเวณถนนศรีนครินทร์แยกอ่อนนุช (ตลาดศรีเอี่ยมสมบัติ) ขนาด 24 x 9.6 เมตร ราคา 250,500 บาท/ครั้ง/วัน12หรือป้ายโฆษณาLED บริเวณสะพานข้ามวงเวียนหลักสี่ –แจ้งวัฒนะขนาด 12.288 x 7.168 เมตร ราคา 95,296 บาท/ครั้ง/วัน13หรือค่าเช่าป้ายโฆษณาLED ห้าแยกปากเกร็ดจังหวัดนนทบุรีขนาด 12.48 x 7.68 เมตร ราคา 68,000 บาท/ครั้ง/วัน14หรือป้ายโฆษณาที่ติดกับผนังตึก บริเวณถนนอโศก –ตรงข้ามโรงพยาบาลจักรวรรดินิ ขนาด 10 x10 เมตร ราคา 55,000 บาท/เดือน15 เป็นต้นซึ่งแสดงให้เห็นว่าค่าเช่าป้ายโฆษณามีอัตราค่อนข้างสูงแตกต่างกันไปตามขนาดของป้ายและบริเวณที่ติดตั้งป้ายโฆษณารวมถึงบทลงโทษหากมีการลักลอบติดตั้งป้ายโฆษณาซึ่งผิดกฎหมาย ที่ได้กำหนดแนวทางไว้เพียงการแจ้งเตือน ให้ปลด รื้อ ถอน ชุด ลบหรือล้างข้อความหรือภาพนั้นภายในเวลาที่กำหนด หรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่กระทำการรื้อถอนเองโดยคิดค่าใช้จ่ายจากผู้โฆษณาตามที่ได้ใช้จ่ายจริง หรือปรับไม่เกิน 5,000 บาท¹⁶จากข้อมูลดังกล่าวเป็นเหตุให้ภาคเอกชนหรือผู้ประสงค์ติดตั้งป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะมีแนวโน้มที่จะไม่กระทำ การตามกฎหมาย เหตุเพราะการปฏิบัติตามกฎหมายทำให้เสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการอันหมายถึงต้นทุนทางธุรกิจไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียมในการขออนุญาต หรือค่าเช่าพื้นที่ในการโฆษณาที่มีอัตราสูงจึงยอมเสี่ยงถูกลงโทษตามกฎหมายเพราะกฎหมายกำหนดอัตราโทษไว้ต่ำ เมื่อเทียบกับความคุ้มค่าทางธุรกิจที่จะได้รับ ดังนั้น จึงควรมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายในเรื่องของอัตราค่าธรรมเนียมในการขออนุญาตติดตั้งป้ายโฆษณาและอัตราค่าปรับให้มีความเหมาะสม เพื่อให้เจ้าของป้ายเกิดความเกรงกลัว

หรือความรู้สึกที่ไม่คุ้มค่าหากกระทำ ผิดกฎหมาย และควรขยายขอบเขตความรับผิดชอบไปถึงเจ้าของสินค้าที่ปรากฏในโฆษณาต่อร่วมรับผิดชอบกับผู้ขออนุญาตติดตั้งป้ายโฆษณาด้วยในทุกกรณี แม้จะดำเนินการผ่านตัวแทน(Agent) ก็ตาม หากมีการลักลอบติดตั้งป้ายโฆษณาหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด หรือติดตั้งป้ายที่ไม่ได้มาตรฐานซึ่งอาจเกิดอันตรายแก่ประชาชนทั่วไป เพื่อสร้างให้เกิดความรับผิดชอบ (Accountability) ต่อสังคมส่วนรวม^{5.5} การรับรู้ของประชาชนถึงสิทธิของตนประชาชนยังไม่รับรู้ถึงสิทธิของตนในการใช้ทางเท้า รวมถึงความคุ้มครองที่จะได้รับ ความปลอดภัยจากอันตรายที่เกิดจากป้ายโฆษณา ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่มักไม่ทราบถึงข้อกำหนดและหน่วยงานที่รับผิดชอบในเรื่องดังกล่าว อีกทั้งยังไม่มีสัญลักษณ์ที่แสดงว่าป้ายโฆษณานั้น ๆ ดำเนินการขออนุญาตถูกต้องหรือไม่อย่างไร และช่องทางหรือหน่วยงานในการร้องเรียนไม่มีความชัดเจนและง่ายต่อการเข้าถึง ทั้งที่ปัญหาการติดตั้งป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะก็ปรากฏอย่างชัดเจน และประชาชนเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนโดยตรงจากปัญหาดังกล่าว ซึ่งปัจจุบันมีแนวทางการใช้เทคโนโลยีเครือข่ายสังคมออนไลน์ในการนำมาใช้แจ้งเบาะแส ร้องเรียน และช่วยในการท างานของภาครัฐเช่น การใช้แอปพลิเคชันไลน์ในการแจ้งเบาะแสผู้กระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 และ (ฉบับที่ 2)พ.ศ. 2560ของเทศบาล กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้รับความสนใจและมีประชาชนเข้ามาร่วมในการแจ้งเบาะแสเป็นจำนวนมาก¹⁷จึงควร มาประยุกต์เพื่อสร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชน⁶. ข้อเสนอแนะจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อเท็จจริง ข้อกล่าวหา ร้องเรียนการทุจริต หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ กระทรวงมหาดไทยกระทรวงคมนาคม (กรมทางหลวงกรมทางหลวงชนบท การทางพิเศษแห่งประเทศไทย)กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีแนวทางในการป้องกันการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะดังนี้^{6.1} มาตรการระยะเร่งด่วนมาตรการทางการบริหาร(ควร ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน 6 เดือน)^{6.1.1}ผู้บริหารในแต่ละ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรลงพื้นที่ตรวจสอบการท างานของเจ้าหน้าที่ในสังกัดตามสายการบังคับบัญชาในการก ากับดูแล เรื่องการติดตั้งป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะหากเจ้าหน้าที่ก ากับดูแลเรื่องดังกล่าวละเลยหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ หรือ เรียกผลประโยชน์จากผู้ติดตั้งป้ายโฆษณาให้ถือเป็นความผิดวินัยหรืออาญาตามแต่กรณี6.1.2ป้ายโฆษณาทุกประเภท ต้องมีเลขทะเบียนควบคุมเป็นระบบเดียวซึ่งสามารถบ่งบอกว่าหมายเลขนั้น หน่วยงานใดเป็นผู้ออกใบอนุญาตหรือกำกับดูแล ป้ายโฆษณาในพื้นที่นั้น ๆ เพื่อสร้างให้เกิดความเข้มงวดในการก ากับดูแลและจัดระเบียบป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะ รวมทั้งเป็นข้อมูลในการด าเนินการกับผู้ติดตั้งป้ายโฆษณาผิดกฎหมายและหน่วยงานที่ออกใบอนุญาตผิดกฎหมายด้วย

6.1.3หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดให้มีช่องทางที่เหมาะสมส าหรับแจ้งเบาะแสป้ายโฆษณาหรือสิ่งอื่นใดที่รุกร้าทางสาธารณะ หรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยอาจใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศหรือเครือข่ายสังคมออนไลน์อีกทั้ง หน่วยงานนั้นจะต้องมี แนวทางการจัดการที่ชัดเจนและรายงานผลการด าเนินการภายหลังได้รับการแจ้งเบาะแสให้ประชาชนผู้แจ้งเบาะแส รับทราบด้วย17เดลินิวส์, “ไลน์แจ้งคนทำผิดกม. วันแรกได้เงิน 7จับไปแล้ว17ราย,” เดลินิวส์, 31 สิงหาคม 2560, ภายใต้ “กทผ. -จรรยา,” <https://www.dailynews.co.th/bangkok/592528> (สืบค้นเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2560).

-10-6.1.4หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดพื้นที่เฉพาะสำหรับการติดป้ายโฆษณา โดยไม่มีค่าธรรมเนียมหรือค่าขออนุญาต โดยรวมเป็นศูนย์กลางในสถานที่ที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่และให้มีการบริหารจัดการที่ดี เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยและ ลดโอกาสในการที่เจ้าหน้าที่เรียกผลประโยชน์

6.1.5 ในกรณีที่หน่วยงานภาครัฐจัดจ้างให้ภาคเอกชนด าเนินการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์หรือรณรงค์เพื่อประโยชน์ สาธารณะ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรกำหนดขนาดมาตรฐานของชื่อหรือสัญลักษณ์ของบริษัทเอกชนที่ปรากฏบนป้ายโฆษณา ให้มีขนาดตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่ไม่สามารถมองเห็นได้อย่างเด่นชัดหรือดึงดูดความสนใจได้เทียบเท่ากับข้อความ ประชาสัมพันธ์หรือข้อความรณรงค์ที่ปรากฏบนป้ายนั้น ๆ เพื่อป้องกันการโฆษณาแฝงของภาคเอกชนที่อาจเกิดขึ้นมาตรการ ทางกฎหมาย (ควรด าเนินการแล้วเสร็จภายใน 1ปี)

6.1.6 กำหนดนิยามของคำว่าป้ายโฆษณาให้ชัดเจน รวมถึงกำหนดลักษณะ รูปแบบ และขนาดของป้ายโฆษณาให้เป็น แนวทางเดียวกันเพื่อใช้เป็นมาตรฐานกลางในการควบคุมดูแลเรื่องป้ายโฆษณาในแต่ละหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

6.1.7 กำหนดค่ามาตรฐานความเข้มของแสงบนป้ายโฆษณาที่ไม่ก่อให้เกิดอันตราย รวมทั้งกำหนดให้ป้ายโฆษณาที่มีแสง สว่างในตัวเองต้องมีระบบการปรับความเข้มของแสงอัตโนมัติตามแสงธรรมชาติ

6.1.8 ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมการขออนุญาตติดตั้งป้ายโฆษณาให้มีความเหมาะสมกับปัจจุบันโดยกำหนดกรอบเป็นช่วง อัตราและให้หน่วยงานที่รับผิดชอบพิจารณาให้เหมาะสมกับพื้นที่ของตน โดยพิจารณาทั้งจากขนาดของป้ายพื้นที่ที่ติดตั้งป้าย แล้วกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้มีความเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงที่จะเป็นรายได้ของรัฐเพื่อนำมาพัฒนาดูแลรักษา พื้นที่นั้นๆ อย่างเหมาะสม

6.1.9 ปรับบทลงโทษเป็นลักษณะของอัตราค่าปรับ คือ ปรับในอัตราที่สูงขึ้นตามจ านวนครั้งที่กระทำ ความผิด ซึ่งหาก กระทำผิดเกินจ านวนครั้งที่กำหนดให้ระงับสิทธิในการติดตั้งป้ายโฆษณาในที่สาธารณะทุกกรณี

6.1.10 กรณีไม่ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ติดตั้งป้ายโฆษณาผิดกฎหมาย ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ที่ได้รับประโยชน์จากป้ายโฆษณา นั้นเป็นผู้ติดตั้ง เว้นแต่ผู้นั้นจะพิสูจน์ได้ว่าถูกกลั่นแกล้งหรือไม่มีส่วนรู้เห็นในการกระทำดังกล่าว

6.2 มาตรการระยะยาว (ควรด าเนินการอย่างต่อเนื่อง)

6.2.1 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดเวทีเพื่อให้ความรู้ทางกฎหมายแก่สมาคมโฆษณา สมาคมคอนโดมิเนียม หรือสมาคมภาค ธุรกิจเอกชนอื่น ๆ ในพื้นที่นั้นซึ่งมีความประสงค์จะติดตั้งป้ายโฆษณาในบริเวณดังกล่าวเพื่อขอความร่วมมือและเป็นการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูลระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐกับเจ้าของป้ายโฆษณาได้มีการรับทราบและมีความเข้าใจที่ถูกต้อง ตรงกัน

6.2.2 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรรณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้เครือข่ายประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการแจ้งเบาะแส เกี่ยวกับการติดตั้งป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะ เพื่อความสะอาดเรียบร้อยของบ้านเมือง

ภาคผนวก

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง
เรื่อง มาตรการป้องกันการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับป้ายโฆษณา ปีพ.ศ. 2564

ด้วยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับแจ้งจากกระทรวงมหาดไทยว่า สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 8 มกราคม 2562 เรื่อง มาตรการป้องกันการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอ และมอบหมายให้กระทรวงมหาดไทยรับมาตรการป้องกันการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับโฆษณาบนทางสาธารณะพิจารณาดำเนินการ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้มอบหมายให้กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาดำเนินการและแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป เพื่อสนับสนุนให้การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ

องค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง จึงขอประกาศ มาตรการป้องกันการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสะพุงเพื่อให้เจ้าหน้าที่และประชาชนโดยทั่วไปที่เกี่ยวข้องทราบและถือปฏิบัติและดำเนินการโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) มาตรการระยะเร่งด่วน

1.1) มาตรการทางการบริหาร ที่ควรดำเนินการเสร็จภายใน 6 เดือน เช่น

- (1) ป้ายโฆษณาทุกประเภทต้องมีเลขทะเบียนควบคุมเป็นระบบเดียว ซึ่งบ่งบอกหน่วยงานผู้ออกใบอนุญาตหรือกำกับดูแล เพื่อให้เกิดความเข้มงวดในการกำกับดูแล และจัดระเบียบ
- (2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดให้มีช่องทางที่เหมาะสมสำหรับแจ้งเบาะแสป้ายโฆษณาหรือสิ่งอื่นใดที่รुक้าทางสาธารณะหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย รวมทั้งมีแนวทางการจัดการที่ชัดเจนและรายงานผลการดำเนินการภายหลัง

1.2) มาตรการทางกฎหมาย ที่ควรดำเนินการเสร็จภายใน 1 ปี เช่น

- (1) กำหนดนิยามของคำว่าป้ายโฆษณาให้ชัดเจน รวมถึงกำหนดลักษณะ รูปแบบ และขนาด ของป้ายโฆษณาให้เป็นแนวทางเดียวกัน เพื่อใช้เป็นมาตรฐานกลางในการควบคุมดูแล
- (2) กำหนดค่ามาตรฐานความเข้มของแสงบนป้ายโฆษณาที่ไม่ก่อให้เกิดอันตราย และ
- (3) ปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมการขออนุญาตติดตั้งให้เหมาะสมกับปัจจุบัน

2) มาตรการระยะยาว

รณรงค์ให้เครือข่ายประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับการติดตั้งป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะ เพื่อให้การดำเนินการในเรื่องดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย องค์การบริหารส่วนตำบลบุกิต ดำเนินการตามมาตรการป้องกันการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับป้ายโฆษณาบนทางสาธารณะ สามารถแจ้งเบาะแสป้ายโฆษณาหรือสิ่งอื่นใดที่รูก้าทางสาธารณะหรือไม่ชอบด้วยกฎหมายที่หมายเลขโทรศัพท์ 045677460 หรือแจ้งผ่านทางเว็บไซต์ www.Sapung.go.th หัวข้อ “แจ้งเรื่องราวร้องทุกข์และร้องเรียนการทุจริต” และผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ <https://www.facebook.com> รายละเอียดตามที่แนบท้ายฉบับนี้

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 28 เดือน ตุลาคม พ.ศ.2564

(นายโยธิน มุลกะกุล)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสะพุง